

**Commentariorum ac disputationum, in tertiam partem divi
Thomae tomi quinque**

Priorum vigintisex Quaestionum eius Partis expositionem complectens

Suárez, Francisco

[Köln], 1617

Articulus II. vtrum Dei filius debuerit assumere corpus terrenum. scilicet
carnem & sanguinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93775](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93775)

Vnde dicit Apostolus. 2. Colos. 2. Quae sunt umbra futurorum, corpus autem Christi.

Hic articulus clarus est, & nulla expositione indiget.

ARTICVLVS II.

Virum Dei Filius debuerit assumere corpus terrenum, scilicet carnem & sanguinem.

49.
Infr. q. 35.
art. 3. ea &
q. 37. art. 1.
c. q. 54.
art. 3. c. 3.
dist. 2. q. 51.
art. 3. q. 1. c. 4.
q. 2. c. 4.
contra c. 30.
c. 34. c. 5.
p. 3. c. 2.
14.

Secundum sic proceditur. Videtur, quod Christus non habuerit corpus carnale sine terreste, sed caeleste: dicit enim Apostolus prima ad Corinth. 15. Primus homo de terra terrenus: secundus homo de caelo caelestis: Sed primus homo, scilicet Adam fuit de terra, quantum ad corpus, ut patet Genes. 1. Ergo etiam secundus homo scilicet Christus fuit de caelo, quantum ad corpus.

2. Præterea, prima ad Corint. 15. dicitur, Caro & sanguis regnum Dei non possidebunt: Sed regnum Dei principaliter est in Christo. Non ergo in ipso est caro & sanguis, sed magis corpus caeleste.

3. Præterea, Omne quod est optimum, est Deo attribuendum: Sed inter omnia corpora nobilissimum est corpus caeleste. Ergo tale corpus debuit Christus assumere.

Sed contra est, quod Dominus dicit Lucæ ultimo. Spiritus carnis & ossa non habet, sicut me videtis habere. Caro autem, & ossa non sunt ex materia caelestis corporis, sed ex inferioribus elementis. Ergo corpus Christi non fuit corpus caeleste, sed carneum & terrenum.

Respondendo dicendum, quod eisdem rationibus apparet: quare corpus Christi non debuit esse caeleste, quibus ostensum est, quod non debuit esse phantasticum.

Primo enim, quia sicut veritas humane nature non saluaretur in Christo, si corpus eius esset phantasticum (ut posuit Marichæus) ita etiam non saluaretur si poneretur caeleste: sicut posuit Valentinus. Cum enim forma hominis sit quedam res naturalis, requirit determinatam materiam, scilicet, carnes & ossa, quæ in hominis definitione poni oportet: ut patet per Philosophum 7. Metaph.

Lib. 7. text.
59. tom. 3.

Secundo, quia hoc etiam derogaret veritati eorum, quæ Christus in corpore gessit. Cum enim corpus caeleste sit impassibile & incorruptibile (ut probatur in primo de Cælo) si Filius Dei corpus caeleste assumpsisset, non verè esset, nec fuisset, nec etiam passionem, & mortem sustinisset. Tertio etiam hoc derogaret veritati diuina. Cum enim Filius Dei se hominibus ostenderit, quasi corpus carneum & terrenum habentem, fuisset falsa demonstratio, si corpus caeleste habuisset. Et ideo in libro de Ecclesiasticis dogmatibus dicitur, Natus est Dei Filius Carnem ex Virginitate corpore trahens, & non de caelo secum afferens.

Cap. 2. dicitur
dicitur 3. in
ter ope. Au
gust.

Ad primum ergo dicendum, quod Christus dicitur de caelo descendisse dupliciter. Vno modo ratione diuine nature, non ita, quod natura diuina in caelo esse desierit, sed quia in infimis nouo modo esse cepit, scilicet secundum naturam assumptam: secundum illud Ioannis. 3. Nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de caelo filius hominis, qui est in caelo. Alio modo ratione corporis: non quia ipsum corpus Christi secundum suam substantiam de caelo descendit, sed quia virtus caelestis, id est, Spiritus sancto, est eius corpus formatum.

In Dialog.
os. 99. q. 4.
a med. illi
in tom. 4.
Lib. 10. de
Trinit. ante
med. ad sen
sum.

Vnde August. * dicit ad Orosium, exponens autoritatem inductam, Caestem dico Christum: quia non ex humano conceptus est semine. Et hoc etiam modo Hilarius exponit in libro de Trinit. *

Ad secundum dicendum, quod caro & sanguis non accipiuntur ibi pro substantia carnis & sanguinis, sed pro corruptione carnis & sanguinis. Quæ quidem in Christo non fuit quantum ad culpam: fuit tamen ad tempus quantum ad penam, ut opus nostre redemptionis expleat.

Ad tertium dicendum, quod hoc ipsum ad maximam Dei gloriam pertinet, quod corpus infirmum & terrenum ad tantam sublimitatem promouit. Vnde in Ephesina synodo legitur Verbum sancti Theophili dicentis, Qualiter artificum optimi non in pretiosis tantum materiis artem ostendentes, in admiratione sunt, sed vilissimum lutum & terram dissolutam plerumque assumentes, sua disciplina demonstrantes virtutes, multo magis laudantur: ita omnium optimus artifex Dei Verbum, non aliquam pretiosam materiam corporis caelestis apprehendens, ad nos aduenit, sed in luto, magnitudinem suæ artis ostendit.

COMMENTARIVS.

Totaliter D. Thom. est perspicua. Solum sunt duo breuiter obseruanda. Primum est, D. Thom. rationibus directe concludere, corpus Christi Domini non fuisse confectum ex materia, seu substantia caelestis: sed ex illa materia, qua cetera corpora humana constare solent: consequenter verò quæuis id diserte non dicat, coniungit corpus Christi fuisse mixtum, & ex quatuor elementis coagmentatum: hoc enim intellexit in titulo, nomine terreni corporis. Pari etiam ratione concludit, habuisse corpus illud quatuor humores: quos in titulo, nomine sanguinis indicauit, in rationibus verò articuli, sub nomine corporis carni illos complexus est, quia non est vera ac viuæ caro sine sanguine: cui alij humores admixti sunt. Secundo est obseruandum, rationibus D. Thom. recte quidem effici, Christi humanitatem constitisse huiusmodi corpore, & in illo fuisse sanguinem, & alios humores: quomodo autem hæc omnia fuerint vnita Verbo, an scilicet immediate & proximè, seu secundum hypostasim, an verò tantum mediare, seu in hypostasi, ex his, quæ D. Thom. tradit solum hoc potest conuinci, hæc omnia ita fuisse vnita Verbo, ut necessarium est ad hoc, ut Verbum vere factum sit caro & homo, ex quo recte concluditur fuisse proximè & immediate vnita, ut disputatione sequenti latius explicandum est: & ibidem tractabimus locum primæ ad Corinth. 15. quem in solutione ad primum Diuus Thomas explicauit.

ARTICVLVS III.

Virum Filius Dei assumpsit animam.

Secundum sic proceditur. Videtur quod Filius Dei animam non assumpsit. Ioannes enim incarnationis mysterium tradens, dixit, Verbum caro factum est, nulla facta de anima mentione. Non autem dicitur caro factum, eo quod sit in carnem conuersum, sed quia carnem assumpsit. Non ergo videtur assumpsisse animam.

2. Præterea anima necessaria est corpori ad hoc, quod per eam viuificetur: Sed ad hoc non fuit necessaria corpori Christi, ut videtur: quia ipsum Verbum Dei est, de quo dicitur Psalm. 111.

35. Domine apud te est fons vite. Superfluum ergo fuisse animam adesse, Verbo presente. Dens autem & natura nihil frustra faciunt: ut etiam Philosophus dicit in primo de Cælo. Ergo videtur quod Filius Dei animam non assumpsit.

3. Præterea, Ex vnione anime ad corpus, constituitur natura communis, quæ est species humana. In Domino autem Iesu Christo non est communem speciem accipere, ut Damasc. 1. dicit in 3. libro. Non igitur assumpsit animam.

Sed contra est, quod Augustin. * dicit in libro de Agone Christiano. Non eos audiamus: qui solum humanum corpus dicunt esse susceptum à Verbo Dei: & sic audiunt quod dictum